

цвѣтъ. 3. 120. На британските острове финикияните сѣ тѣрсили сѣжни метали, кахлибаръ, олово, пурпуръ, ванцилки. *ib.* 60.

Варай! форма повелительнаго наклоненія, употребительная какъ междометіе въ значеніи: вниманіе! послушай! А Марко ѿ потихом говори: Леле варай, горице зелена, Кѣде ойде цѣрна Арапина? *Д.* 36, 23—25. Па (Милош) на змня потихом говори: Леле варай, змня троуглаво, Що ти чинил та ме толко удри? *ib.* 38, 38—40. Варай варай три хиляди юди, И три хиляди самовили, Постоите малу почайайте. *Д. S.* 2, 16—18. Варай горо горо Димна-горо! Камо ти вода да сѣ напямъ. *М.* 9. Варай брате, млади Стоянъ! Язе пѣт-а не си знаямъ, Да си пойдамы на бѣлъ Дунавъ. *ib.* 19. Варай боже, мили боже! Чин' ме, боже, малко пиле, Сино пиле кукавица. *ib.* Варай калфи віе шегарти! *ib.* 77. Варай, варай Омеръ-ага! Що нещо ѣ въ това дѣрво? *М.* 176. Майка ѣ працу'аше: „Варай Кано, мила керко! Що сѣ боса, гологлава? Що сѣ вода опѣрскана?“ Кана ли ѣ говореше: „Варай, майко, мила майко! И ти ли сѣ неверница?“ *ib.* 564.

Варакліа* (*verak*, *s. ar.* 1. *Branche, rameau.* 2. *Feuille d'un arbre ou d'une plante.* 3. *Feuillet d'un livre.* *veragli*, *adj. ar.* *Garni de feuilles*) *пр. м.* золотою листовою украшенный. **Варакосамъ** *м. дл.* украшаю листовою: Едно дѣрво дафиново:—Вѣршен-отъ му въ сино небе, На вѣршен-отъ ми си има Вишни сарай варакліи. *М.* 177. Една жена врьви и дава на всякого по едно парче отъ пѣтъ-тъ и по еднѣ зеленѣ варакладосанѣ кыткѣ цвѣте. *Ч.* 52. Булка-та днесъ хваракосва зелѣны кыткы, рѣжи кѣрши, разгльдва дарове-тѣ си, съ кои-то ще окычи сутрѣ всякы-тѣ свадбари. *ib.* 89. Тамо на стрѣдѣ соба-та, прѣдложатъ, като на една маса, тепсѣм-тъ съ черезо, покрита съ шарена варакліа погача, и на нея одгоре на една шамія кытка-та. *ib.* 93.

Варакъ* (*ср. предш. реченіе*) *с. м.* листь сусальнаго золота: Зографинътъ съ едно двѣ тестета варакъ можи да исцапа цѣли, цѣли купове свѣтци, облечени въ златни сѣрмени дрѣхи. *Зк.* 53. Кытки накичени съ разны цвѣтъ и напѣстрени съ варакъ и други свѣтливи вѣща. *ib.* 173.

Варанъ (*отл. суш. кз м.* варамъ) состязательный бѣгъ пѣшій или на конѣ: Варанъ съ коние и пѣшкѣтъ, кое ся ѣ назвало и „гопнѣти пѣприще“. *Пк.* 97.

Варвара—св. Варвара въ пословицѣ Варвара носи, Никола яде *Ч.* 133.